

3. Verweerder heeft zich hierover op het standpunt gesteld dat eisers verklaringen dat hij heet, geboren is op , 1996, de Iraakse nationaliteit heeft, oenoort tot de Arabische bevolkingsgroep en in de jaren voor zijn vertrek heeft gewoond in Erbil, Irak, geloofwaardig zijn.

Verweerder vindt het derde element deels geloofwaardig: geloofwaardig wordt geacht dat eiser op zijn dertiende betraapt is met een jongen op een toilet terwijl hij seksuele handelingen verrichtte. Verweerder acht niet geloofwaardig dat eiser hierdoor over meerdere jaren veel problemen heeft gehad van de zijde van zijn vader en zijn familie. Verweerder vindt bovendien eisers verklaringen over zijn gestelde seksuele gerichtheid en de problemen die hij om die reden zou hebben ondervonden in Irak en mede daarom zijn afvalligheid van de islam en bekering tot het atheïsme, het tweede en vierde element, niet geloofwaardig. Verweerder concludeert daarom dat de asielaanvraag ongegrond is.

4. Eiser heeft in beroep verweerders standpunt met betrekking tot de ongeloofwaardig geachte relevante elementen gemotiveerd betwist. Naar het oordeel van de rechtbank slaagt het beroep. De rechtbank zal dat hieronder uiteenzetten. De rechtbank zal in dat kader eerst ingaan op de geloofwaardigheid van eisers gestelde seksuele gerichtheid, en het beoordelings- en toetsingskader dat daarvoor geldt.

5. De rechtbank overweegt met betrekking tot de geloofwaardigheid van eisers gestelde seksuele gerichtheid als volgt.

Blijkens werkinstructie 2015/9 ligt het zwaartepunt bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van de seksuele gerichtheid op de antwoorden op vragen over de eigen ervaringen (onder andere bewustwording en zelfacceptatie) van de vreemdeling met betrekking tot zijn of haar seksuele gerichtheid, wat dit voor hem en zijn omgeving heeft betekend, wat de situatie is voor personen met die gerichtheid in het land van herkomst en hoe eisers ervaringen, ook volgens zijn asielrelaas, in het algemene beeld passen. Dit geldt temeer als een vreemdeling afkomstig is uit een land waar homoseksualiteit maatschappelijk onacceptabel of strafbaar gesteld is.

Blijkens de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 15 juni 2016 (ECLI:NL:RVS:2016:1630) moet de vreemdeling kunnen verklaren over het moment waarop of de periode waarin hij zich bewust is geworden van zijn seksuele gerichtheid, wat deze seksuele gerichtheid voor hem heeft betekend en welke invloed dit heeft gehad voor de manier waarop hij uiting heeft gegeven aan zijn seksuele gerichtheid. Dit alles bezien tegen de achtergrond van zijn land van herkomst en de omgeving waaruit hij afkomstig is, waarbij relevant zijn het moment van bewustwording en eventuele andere belangrijke momenten, zoals het aangaan van een relatie.

Niet is in geschil dat homoseksualiteit in Irak maatschappelijk niet wordt aanvaard en strafbaar is.

5.1 Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat eisers gestelde seksuele gerichtheid met name niet geloofwaardig is omdat eiser niet overtuigend kan verklaren over het proces van bewustwording en acceptatie.

5.2 Eiser heeft in beroep met name aangevoerd dat dit hem niet verweten kan worden. Verweerder heeft volgens eiser bij het horen en beslissen onvoldoende rekening gehouden met zijn psychische situatie.

5.3 In reactie op eisers beroepsgrond stelt verweerder dat voldoende rekening is gehouden met de gevolgen van de mishandeling en de impact daarvan op de ontwikkeling van eiser:

- In de gehoren is voldoende ruimte geboden voor de emoties van eiser.
- Er zijn voldoende pauzes ingelast.
- De vragen zijn aangepast aan het ontwikkelingsniveau van eiser.

Voor wat betreft de vraag op welke wijze bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van het asielrelaas rekening is gehouden met de invloed van de persoonlijke omstandigheden en ontwikkeling van eiser op zijn bewustwording en invulling van zijn seksuele gerichtheid, stelt verweerder dat de stellingen van eiser daarover niet met medische of psychologische rapportage zijn onderbouwd.

5.4 De rechtbank is van oordeel dat, nu de door eiser beschreven gebeurtenissen die duiden op jarenlange mishandelingen en andere gebeurtenissen waarvan op voorhand niet kan worden uitgesloten dat die een negatieve invloed hebben op de ontwikkeling van een kind, geloofwaardig zijn geacht, van verweerder mag worden verwacht dat hij zich rekenschap geeft van eisers psychische gesteldheid en de doorwerking van zijn psychische gesteldheid en persoonlijke omstandigheden op zijn bewustwordings- en acceptatieproces en zijn vermogen daarover te verklaren. Dat bij het horen van eiser voldoende rekening is gehouden met zijn persoonlijke omstandigheden neemt niet weg dat die omstandigheden ook relevant zijn in het kader van de integrale geloofwaardigheidsbeoordeling van het asielrelaas zoals die door verweerder wordt verricht. Voorts had uit de motivering van het bestreden besluit moeten blijken op welke wijze met die psychische gesteldheid rekening is gehouden bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van de verklaringen van eiser.

Verweerder heeft weliswaar gemotiveerd welke onderdelen van eisers asielrelaas ongelooftwaardig zijn geacht, maar uit de motivering blijkt onvoldoende of en hoe de persoonlijke omstandigheden zijn betrokken. Bijvoorbeeld waar eiser verklaart over zijn contacten met [redacted] op pagina 9 van het nader gehoor en pagina 13 van het aanvullend gehoor en aangeeft dat hij [redacted] weliswaar niet goed kende en bang en voorzichtig was maar hem toch vertelde over zijn problemen in Egypte omdat [redacted] hem had overtuigd van zijn goede bedoelingen en eiser voelde dat hij hem kon vertrouwen. Eiser heeft daaraan toegevoegd dat hij uitsluitend over zijn problemen in Egypte vertelde en niet over zijn recente homoseksuele gevoelens – juist omdat hij bang en voorzichtig was. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder onvoldoende gemotiveerd dat iemand als eiser, die geïsoleerd leefde en binnen zijn familie geen vertrouwenspersoon had, wellicht eerder dan een gemiddeld persoon ertoe overging om op deze wijze over zijn problemen te vertellen.

De rechtbank overweegt in dat kader voorts dat eiser heeft gesteld dat verweerder onvoldoende rekening heeft gehouden met de omstandigheid dat eiser jarenlang zijn gevoelens en emoties heeft moeten onderdrukken, is mishandeld en het voor hem voelt alsof hij jarenlang in een gevangenis zat. Op pagina 17 van het nader gehoor zegt eiser over de acceptatie van zijn seksuele gerichtheid: “Ik heb de gedachte weggehaald en weggestopt. Ik dacht er niet meer aan.”

De rechtbank is van oordeel dat verweerder onvoldoende is ingegaan op de vraag of eiser hier in zijn woorden aangeeft dat hij niet in staat was tot reflectie of introspectie en zijn emoties en gedachten niet in zijn bewustzijn heeft toegelaten, en hoe dit geduid moet worden in de beoordeling van het bewustwordingsproces en zelfacceptatie.

6. Naar het oordeel van de rechtbank is het bestreden besluit, gelet op het vorenstaande, niet tot stand gekomen met de vereiste zorgvuldigheid en motivering. De rechtbank zal het beroep gegrond verklaren en het bestreden besluit vernietigen wegens strijd met artikel 3:2 en artikel 3:46 van de Algemene wet bestuursrecht.

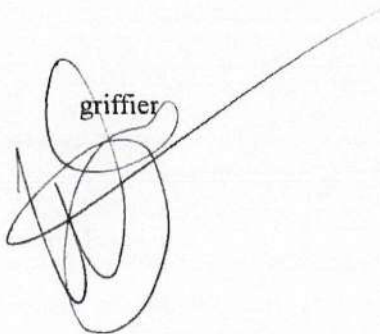
7. De rechtbank veroordeelt verweerder in de door eiser gemaakte proceskosten. Deze kosten stelt de rechtbank op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand vast op € 1002,- (1 punt voor het indienen van het beroepsschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, met een waarde per punt van € 501,- en een wegingsfactor 1).

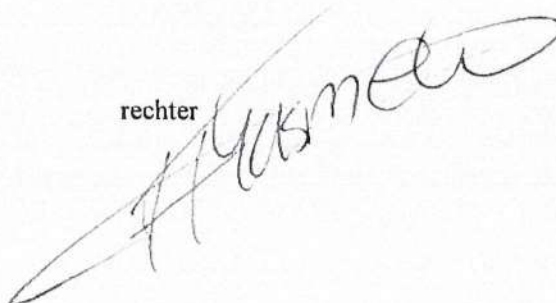
Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- draagt verweerder op binnen zes weken na de dag van verzending van deze uitspraak een nieuw besluit te nemen op de aanvraag met inachtneming van deze uitspraak;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiser tot een bedrag van € 1002,-.

Deze uitspraak is gedaan door mr. H.T. Masmeyer, rechter, in aanwezigheid van mr. W. Markwat, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op **19 MAART 2018**

griffier

rechter

Afschrift verzonden of digitaal ter beschikking gesteld aan partijen op: **19 MAART 2018**

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State binnen vier weken na de dag van verzending van deze uitspraak of na de dag van plaatsing daarvan in het digitale dossier. Als hoger beroep is ingesteld, kan bij de voorzieningenrechter van de hogerberoepsrechter worden verzocht om het treffen van een voorlopige voorziening of om het opheffen of wijzigen van een bij deze uitspraak getroffen voorlopige voorziening.